

Država članica lahko iz razlogov javnega reda, kot je boj proti spodbujanju k sovraštvu, naloži obveznost, da se televizijski kanal, ki prihaja iz druge države članice, začasno distribuira oziroma prenaša samo v okviru plačljivih paketov

Načini distribucije takega kanala pa ne smejo ovirati prenašanja v pravem pomenu besede navedenega kanala

Družba Baltic Media Alliance Ltd (BMA), ki je registrirana v Združenem kraljestvu, oddaja televizijski kanal NTV Mir Lithuania, ki je namenjen litovski javnosti in katerega večina programskih vsebin je v ruskem jeziku. Litovska komisija za radio in televizijo (LRTK) je 18. maja 2016 v skladu z litovsko zakonodajo sprejela ukrep, s katerim je operaterje, ki litovskim potrošnikom distribuirajo televizijske programe prek kabla ali spleta, za dvanajstmesečno obdobje zavezala, da kanal NTV Mir Lithuania razširjajo le v okviru plačljivih paketov. Odločba je temeljila na dejstvu, da je program, ki je bil na zadevnem kanalu predvajan 15. aprila 2016, vseboval informacije, ki so spodbujale k nestrpnosti in sovraštvu baltskih držav na podlagi narodnosti.

Družba BMA je pri Vilniaus apygardos administracinis teismas (regionalno upravno sodišče v Vilni, Litva) vložila predlog za odpravo odločbe z dne 18. maja 2016, pri čemer je med drugim navedla, da je bila ta odločba sprejeta v nasprotju z Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah¹, ki državam članicam nalaga, da zagotovijo svobodo sprejemanja in da ne omejujejo prenosa televizijskih programov iz drugih držav članic na njihovem ozemlju iz razlogov, kot so ukrepi proti spodbujanju k sovraštvu. To sodišče Sodišče sprašuje, ali odločba, kakršna je ta, ki jo je sprejela LRTK, spada na področje uporabe te direktive.

Sodišče je v okviru presoje besedila, ciljev, konteksta in zgodovinskega nastanka direktive in glede na upošteveno sodno prakso ugotovilo, da nacionalni ukrep, ki na splošno sledi cilju javnega reda in ki ureja načine distribucije televizijskega kanala uporabnikom države članice sprejemnice, ne pomeni take omejitve v smislu člena 3(1) te direktive, saj taki načini ne ovirajo prenašanja v pravem pomenu besede navedenega kanala. Tak ukrep namreč ne vzpostavlja nadzora nad programskimi vsebinami zadevnega kanala, ki bi bil dodaten tistemu nadzoru, ki ga mora izvajati država članica izdajateljica.

Sodišče je v zvezi z zadevnim ukrepom poudarilo, da je iz stališč, ki sta jih predložili LRTK in litovska vlada, razvidno, da se je litovski zakonodajalec s sprejetjem litovskega zakona o obveščanju javnosti, na podlagi katerega je bila sprejeta odločba z dne 18. maja 2016, želel boriti proti aktivnemu razširjanju informacij, ki diskreditirajo litovsko državo in ki ogrožajo njen status države, da bi – ob upoštevanju posebej velikega vpliva televizije na oblikovanje javnega mnenja – zaščitil litovski informacijski prostor ter zagotovil in ohranil javni interes glede ustrezne obveščenosti. Med informacijami, na katere se nanaša ta zakon, so informacije, ki pozivajo k nasilni spremenitvi litovskega ustavnega reda, ki nagovarjajo k posegu v suverenost Litve, njeno ozemeljsko celovitost in njeno politično neodvisnost, ki širijo vojaško propagando, spodbujajo vojno ali sovraštvo, posmehovanje ali prezir, in ki spodbujajo diskriminacijo, nasilje ali kruto fizično ravnanje s skupino oseb ali osebo, ki spada v to skupino, med drugim zaradi njene narodnosti.

¹ Direktiva 2010/13 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (UL 2010, L 95, str. 1).

LRTK je v stališču pojasnila, da je bila odločba z dne 18. maja 2016 sprejeta zato, ker je eden od programov, predvajanih na kanalu NTV Mir Lithuania, vseboval lažne informacije, ki so spodbujale k nestrpnosti in sovraštvu baltskih držav na podlagi narodnosti ter ki so se nanašale na sodelovanje Litovcev in Latvijcev v holokavstu in na notranjo politiko baltskih držav, ki naj bi bila nacionalistična in neonacistična ter naj bi ogrožala rusko narodnostno manjšino, ki živi na ozemlju teh držav. Ta program je bil po navedbah LRTK ciljno usmerjen k rusko govoreči manjšini v Litvi, njegov namen pa je bil z različnimi propagandnimi tehnikami negativno in sugestivno vplivati na mnenje navedene družbene skupine o notranji in zunanji politiki Litve, Estonije in Latvije, povečati razkol in polarizacijo družbe ter poudariti napetosti v vzhodnoevropski regiji, ki jo ustvarjajo zahodne države, in vlogo Ruske federacije kot žrtve.

Na podlagi tega je treba šteti, da ukrep, kakršen je obravnavani, na splošno sledi cilju javnega reda.

Poleg tega sta LRTK in litovska vlada pojasnili, da odločba z dne 18. maja 2016 ureja samo načine distribucije kanala NTV Mir Lithuania litovskim uporabnikom. Hkrati ni sporno, da z odločbo z dne 18. maja 2016 ni bilo prekinjeno oziroma prepovedano prenašanje tega kanala na litovskem ozemlju, saj je ta kanal kljub navedeni odločbi na tem ozemlju še vedno mogoče zakonito distribuirati in ga lahko litovski uporabniki še vedno spremljajo, če se naročijo na plačljivi paket.

Zato ukrep, kakršen je obravnavani, ne preprečuje, da se na ozemlju države članice sprejemnice izvaja prenašanje v pravem pomenu besede televizijskih programskih vsebin kanala, na katerega se nanaša ta ukrep, iz druge države članice. Sodišče je tako ugotovilo, da tak ukrep ne spada na področje uporabe direktive.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793